

Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

1.Bf.109/2022/7.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. év október hó 13. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

végzést:

A választás rendje elleni büntett miatt Terhelt1 vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. év február hó 24. napján kihirdetett 26.B.521/2020/43. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 1.200,- (ezerkettőszáz) forint bűnügyi költséget Terhelt1 vádlott köteles az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s:

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. év február hó 24. napján kihirdetett 26.B. 532/2020/43. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 350. § (1) bekezdés d) pontjába ütköző választás rendje elleni büntettben. Ezért őt 260 óra közérdekű munka büntetésre ítélte. Rendelkezett arról, hogy amennyiben az elítélt a számára meghatározott közérdekű munkát önhibából nem végzi el, a közérdekű munkát, vagy annak hátralévő részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni úgy, hogy 4 óra közérdekű munkának egynapi fogházban végrehajtandó szabadságvesztés felel meg. Rögzítette azt is, hogy amennyiben az elítéltet a közérdekű munkára ítélest követően elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik és a közérdekű munkát még nem hajtották végre, a közérdekű munkát, vagy annak hátralévő részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni úgy, hogy 4 óra közérdekű munkának egynapi, fogházban végrehajtandó szabadságvesztés felel meg, továbbá az átváltoztatás után fennmaradó közérdekű munkának egynapi, fogházban végrehajtandó szabadságvesztés felel meg. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] A tárgyaláson jelen volt ügyész a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három nap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be eltérő minősítés (a Btk. 345. §-a szerinti bűncselekményben való bűnösség kimondása) és a vádlott terhére súlyosabb büntetés kiszabása érdekében.

[3] Az ítélet kihirdetését követően a vádlott felmentésért, míg a védő elsősorban felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést.

[4] Az elsőfokon eljáró ügyész a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtett álláspontja szerint tévesen minősítette a Fővárosi Törvényszéknek az elsőfokú ítéletében meghatározott vádbeli cselekményt választás (helyesen népszavazás) rendje elleni büntettként. Azzal érvelt, hogy a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény 2-4. §-ai alapján a népszavazás kezdeményezése akkor alapozza meg a hitelesítést, ha a kérdés tartalmilag és a kezdeményezés formailag megfelelő, az aláírások szabályszerűek. Jelen esetben azonban hivatkozása szerint a vádlott által hitelesítésre benyújtott kérdés tartalmi okból – mivel az Alaptörvény módosítására irányult – nem volt alkalmas a célzott joghatás, a népszavazási kérdés hitelesítésének elérésére. Hivatkozása szerint a választás (népszavazás) rendje elleni bűncselekmény védett jogi tárgya a tényleges választói akarat és annak megfelelő közjogi következményeléréséhez fűződő társadalmi érdek, ezért e védett jogi tárgyat az elkövetői magatartás csak akkor sérti, ha ezzel a magatartással okozati összefüggésben a választói akarat közjogi kihatásaiban is eltérítésre kerül, vagyis a tényleges választói akarat nem jut érvényre, vagy nem a tényleges választói akarat jut érvényre. Álláspontja szerint minden egyéb esetben ha a célzott joghatás, azaz a választói akarat eltérítésére nem kerül sor, csak a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétsége kerülhet megállapításra.

[5] A Fővárosi Főügyészség Büntetőbírószági Ügyek Osztálya Bf.6664/2018/32. szám alatt a büntetés súlyosítását célzó részben visszavonta az ügyészi fellebbezést.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 191/2022/8. számú átiratában az eltérő jogi minősítés megállapítását célzó ügyészi fellebbezést – helyes indokainál fogva – fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróságok eljárása perrendszerű volt, hatályon kívül helyezésre okot adó relatív, illetve abszolút eljárási szabályt nem sértettek. Megjegyezte, hogy a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 219. § (5) bekezdése alapján szükségtelen volt 2022. január 25. napján megismételni a tárgyalást, azonban a tárgyalás indokolatlan megismétlése nem volt érdemi hatással az eljárás folytatására. Álláspontja szerint a törvényszék ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a bizonyítékok okszerű és az iratok tartalmával egyező értékelésével hibátlan és teljes történeti tényállást állapított meg, mely megalapozott tényállás felülbírálatra alkalmas. Érvelése szerint a törvényszék az indokolási kötelezettségének is kimerítően eleget tett, az irányadó tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, azonban álláspontja szerint a bűncselekmény minősítése nem törvényes. Az ezzel kapcsolatosan az ügyészi fellebbezésben kifejtett jogi okfejtéssel egyetértett, miszerint a vádlott cselekménye az elsőfokú bíróság által sem vitatottan az Alaptörvény módosítására irányul, így eleve nem volt alkalmas a célzott joghatás elérésére, valamint a választás rendje elleni büntett jogi tárgyának megsértésére, a választói akarat eltérítésére.

[7] Kifejtette, hogy az elsőfokú ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései álláspontja szerint megváltoztatásra szorulnak. Hivatkozott arra ekörben, hogy a törvényszék az elkövetéshez használt hamis aláírásgyűjtő ívek lefoglalását megszüntette és azokat a egyébnek megsemmisítés végett megküldeni rendelte, annak ellenére, hogy maga is megállapította, hogy azokat a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használták (elsőfokú ítélet 20. o. utolsó előtti bekezdése). A népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezésről, valamint a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény 24. § (4) bekezdésében írt előírás – miszerint a személyes adatok védelme érdekében a benyújtott aláírásgyűjtő ívet, valamint a technikai nyilvántartást a egyéb az érvényes aláírások számának megállapítását követő harmincadik és negyvenötödik nap között megsemmisíti – nem írhatja felül a Btk. azon imperatív, jogalkalmazói mérlegelést nem engedő szabályát, hogy a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használt dolog elkobzását kell elrendelni.

[8] Összességében azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 26.B.532/2020/43. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlott cselekményét a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználása vétségének minősítse, és a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elkövetéshez használt 3 db aláírásgyűjtő ív elkobzását rendelje el, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[9] A védő utóbb, a fellebbezés írásbeli indoklásában a vádlott felmentésére irányuló fellebbezését nem tartotta fenn. A kiszabott joghátrány enyhítésére irányuló fellebbezését azonban fenntartva azt azzal indokolta, hogy – osztva az ügyészség álláspontját – a vádlott terhére rótt bűncselekmény enyhébben, a Btk. 345. §-ba ütköző hamis magánokirat felhasználása vétségének minősül. Így egyrészt az általa helyesnek vélt minősítés eredményeként már nem büntett, hanem csak vétség elkövetése róható a vádlott terhére, másrészt a jelentős időmúlásra és a vádlott büntetlen előéletére, a terhére rótt cselekmény tárgyi súlyára tekintettel mindenképpen indokoltnak tartotta enyhébb büntetés, másodlagosan büntetés helyett intézkedés alkalmazását.

[10] Az ügyész, a vádlott, valamint a védő által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. A fellebbezések tartalmára figyelemmel a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörű.

[11] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 598. § (2) bekezdés I. fordulata szerinti tanácsülésen bírálta el.

[12] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az előzményi adatokat pontosan rögzítette az ítéletében. Eszerint a Budapesti V. és XIII. Kerületi Ügyészség a B.1570/2020/3. számú, a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz 2020. június 4.

napján érkezett vádiratában Terhelt1 vádlottat a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétségével vádolta.

[13] A vádlottal szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2020. június 15. napján kelt 250.Bpk.V.51.077/2020/6. számú büntetővégzésével hamis magánokirat felhasználásának vétsége, valamint - a próbára bocsátás megszüntetése folytán – zaklatás vétsége miatt – halmazati büntetésül – 260 óra közérdekű munka büntetést szabott ki, rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről. A vádlott a büntetővégzés ellen törvényes határidőn belül tárgyalás tartását kérte.

[14] A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 250. Bpk.V.51.077/2020/6. számú büntetővégzést a 2020. október 13. napján tartott előkészítő ülésen hatályon kívül helyezte. A bíróság a 2020. október 13. napján végleges 25.B.30.884/2020/7-II. számú végzésével a Be. 20. § 15. pontja alapján megállapította hatáskörének hiányát és az ügyet a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Fővárosi Törvényszékre áttette arra tekintettel, hogy a vád tárgyává tett cselekmény a vádtól eltérően a választás, népszavazás és európai polgári kezdeményezés rendje elleni bűncselekményként is minősülhet.

[15] A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a jelen felülbírálat tárgyát képező ítéletében hibamentesen, egységes szerkezetben rögzítette az ügyészség perbeszédében előterjesztett végindítványban írtakat, melyben az ügyészség a vádirati minősítés fenntartása mellett a vádirati tényállást módosította.

[16] A fellebbviteli bíróság a felülbírálat során megállapította azt is, hogy (csakúgy, mint az ügyben korábban eljáró bíróságok) a törvényszék a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta a tárgyalása során, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. Törvényesen járt el, amikor az ügyben előkészítő ülést tűzött ki, eljárása során betartotta a Be. LXXVI. és LXXVII. fejezetében rögzített perrendi szabályokat. Helyesen járt el, amikor tekintettel arra, hogy a 2021. április 22. napján tartott előkészítő ülésen a teljes körűen fogantatott törvényes figyelmeztetést követően a vádlott nem ismerte el a bűnösségét és a tárgyaláshoz való jogáról nem mondott le, a vádról tárgyaláson határozott, melyet – mivel a megtartásának törvényi akadálya nem volt – a Be. 505. § (4) bekezdése alapján nyomban megtartott.

[17] Osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, miszerint a törvényszék a 2022. január 25. napján szükségtelenül ismételte meg a tárgyalást, figyelemmel arra, hogy a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 219. § (5) bekezdésben rögzített egy év még nem telt el a 2021. június 24. napján tartott utolsó érdemi tárgyalás óta a fenti időpontig. A tárgyalás szükségtelen megismétlése azonban az eljárás folytatására nyilvánvalóan nem volt érdemi kihatással.

[18] A törvényszék a vádlott és a tanúk kihallgatását megelőzően törvényes figyelmeztetéseket, kioktatásokat alkalmazott és az okirati bizonyítékokat is megfelelő formában tette a bizonyítás anyagává. Egyebekben az érdekeltek sem hivatkoztak az ügy érdemi elbírálására kihatással bíró eljárási szabálysértésre.

[19] Az elsőfokú bíróság kihallgatta a vádlottat, aki az eljárás során mindvégig tagadta a bűnösségét és arra hivatkozott, hogy a tanúk valamennyiben aláírták a népszavazási kezdeményezését. Hivatkozott a 32/2004. (IX. 14.) Alkotmánybírósági határozatra és arra, hogy a egyéb1 nem lett volna jogosult kiadni az aláírásgyűjtő íveket, ellenben azokat meg kellett volna semmisítenie. Ennek elmulasztásával pedig az egyéb1 bűncselekményt követett el, a bűncselekmény útján beszerzett bizonyítékokat pedig az eljárásban nem lehet felhasználni. Érvelt azzal is, hogy az aláírásgyűjtő íveket az egyéb1 honlapjáról töltötte le, és előzetesen az egyéb4hoz is benyújtották hitelesítés céljából. Védekezése szerint az aláírásgyűjtő íveket a egyéb1ban cserélhették ki.

[20] A törvényszék a vádlott védekezésének ellenőrzésére a tárgyaláson kihallgatta az ügyről releváns információval rendelkező tanúkat. A Be. 527. § (1) bekezdés a) pontja, továbbá a (2) bekezdés b) pontja alapján törvényesen olvasta fel és tette a bizonyítási eljárás részévé tanú1, tanú3 és tanú7 tanúk nyomozás során tett vallomásait.

[21] A törvényszék ismertette a releváns okirati bizonyítékokat, így a egyéb1 2018. május 28. napján tett feljelentését, a 2018. június 28. napján kelt átiratát és annak mellékleteit, a 2019. március 4. napján kelt hivatalos feljegyzést, a lefoglalási jegyzőkönyveket és az aláírásgyűjtő íveket. Okirati bizonyítékként értékelte az egyéb1-hez benyújtott népszavazási kezdeményezésről kiállított átvételi elismervényeket, a Terhelt1 vádlott által tett feljelentés elutasításáról szóló határozatot, az egyéb1 Elnöke 3/2018. NSZ számú, 2018. május 28. napján kelt 3/2018.NSz. számú határozatát, valamint a nyomozás során kirendelt szakértő2 által készített igazságügyi írásszakértői véleményt, de ő maga is igazságügyi írásszakértői véleményt, és kiegészítő írásszakértői véleményt elkészítését rendelte el.

[22] A törvényszék a tényállást a vádlott védekezésére tekintettel mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a fent kifejtettek szerint a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat alaposan megvizsgálta, a bizonyítékokat megfelelően, egyenként és egymással összevetve is értékelte és indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

[23] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott védekezésével szemben a tényállást a tanúk körütekintően értékelt vallomására, valamint az igazságügyi írásszakértői vélemények megállapításaira és a fentebb megjelölt egyéb okirati bizonyítékokra, így az egyéb1-től beszerzett okirati bizonyítékokra alapította. Bizonyítékértékelő tevékenysége

kifogástalan volt, meggyőző indokát adta annak, hogy a vádlott védekezését miért vetette el és összességben mely bizonyítékok mikénti értékelése alapján állapította meg tényállást.

[24] Az elsőfokú bíróság az ítélete 5. oldal ötödik bekezdésétől a 17. oldal első bekezdéséig értékelte az általa megismert és a bizonyítási eljárás részévé tett bizonyítékokat. Nem tévedett, amikor ítélete 4. oldal második bekezdésétől az 5. oldal negyedik bekezdéséig – a vádlott terhére, mérlegeléssel – terhelő tartalmú történeti tényállást állapított meg.

[25] A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a törvényesen lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a bizonyítékok okszerű és az iratok tartalmának megfelelő értékelésével hibátlan történeti tényállást állapított meg. A bizonyítékok értékelése során a logika szabályait megtartotta, tényből tényre logikai hiba nélkül vont le helyes következtetést. Az általa rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt hiányosságoktól, ezért azt a felülbírálat alapjául elfogadta.

[26] A vádlott felmentés érdekében bejelentett fellebbezése nem alapos.

[27] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

[28] A vádlott a tárgyaláson előterjesztett fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott, bizonyítási indítványt sem terjesztett elő, ezért a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[29] Az elsőfokú bíróság a ténybíróság, feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összhatásában értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmény történeti tényállását, valamint az elkövető személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa.

[30] Az elsőfokú bíróság pedig a megállapított és irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére.

[31] Az ügyészség és a védő eltérő minősítés megállapítására irányuló fellebbezése nem megalapozott.

[32] A törvényszék a vádlott terhére rótt cselekményt törvényesen minősítette.

[33] A Fővárosi Ítéltábla az ügyési fellebbezésben kifejtett okfejtéssel szemben maradéktalanul osztotta a Fővárosi Törvényszék által az ítélet 17. oldal második bekezdésétől a 19. oldal utolsó előtti bekezdéséig kifejtett álláspontját a vádlott terhére rótt cselekmény minősítésével kapcsolatosan.

[34] A törvényszék pontosan rögzítette az Nsztv. vonatkozó és jelen esetben releváns rendelkezéseit. Ezek között az Nsztv. 15. §-át is, mely azokat a formai követelményeket sorolja fel, amiknek a népszavazási kezdeményezésnek meg kell felelnie. A népszavazási kezdeményezés tárgyköréit pedig az Alaptörvény 8. cikke szabályozza. Az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés a) pontja kimondja, hogy nem lehet országos népszavazást tartani az Alaptörvény módosítására irányuló kérdésről.

[35] A törvényszék helyesen, irathűen állapította meg, hogy a vádlottnak mind a 2018. május 23-i, mind a 2018. június 1-jei kezdeményezése – nevezetesen a minősített többséggel megalkotott törvények hatályba lépésének országos népszavazással történő megerősítése – az Alaptörvény módosítását eredményezné, így kizárt tárgykörbe tartozó kérdést érintett.

[36] Azonban a 2018. május 23. napján benyújtott kezdeményezést a törvényszék által beszerzett és a bizonyítási eljárás részévé tett, a egyéb1 a 2018. május 28. napján kelt 3/2018. NSz. számú határozatában a vádlott által benyújtott népszavazási kezdeményezést annak formai ellenőrzése során felderített okból utasította el, mivel a központi névjegyzék adataival való összevetés eredményeképpen azt állapította meg, hogy három támogató polgár személyi azonosítóját hibásan tüntette fel.

[37] A határozat szerint ezért a választójog ellenőrzését az Iroda nem tudta elvégezni, egy további támogató polgár anyja születési családi nevét, míg két támogató polgár a saját vezetéknevét, további kettő pedig az utónevét tévesen tüntette fel. Az egyéb1 az Nsztv. 4. § (4) bekezdésében írtakra tekintettel állapította meg, hogy a Szervező által csatolt huszonkét támogató választópolgár aláírásából összesen tizennégy támogató választópolgári aláírás volt érvényes. Ezen formai okból utasította el az egyéb1 a kezdeményezést, és nem terjesztette fel a egyéb2 elé.

[38] Helyesen foglalt állást a törvényszék akként, hogy a Btk. 350. § (1) bekezdés d) pontja szerinti cselekmény valósul meg, amikor hamis adatok feltüntetése történik a választási eljárás során felmerülő adatszolgáltatási kötelezettség teljesítése körében, ekként az ajánlóívek, illetve aláírásgyűjtő ívek kitöltésekor. A részvételi jog törvényes gyakorlása

szempontjából jelentőséggel bíró adatok vonatkozásában hamis adatok feltüntetése a valótlan tartalmú magánokirat létrejöttét eredményező elkövetési magatartásnak felel meg, mivel az abban feltüntetettek nem felelnek meg a valósának, függetlenül attól, hogy az aláírók nyilatkozatát tartalmazzák-e.

[39] A fentiekből megalapozottan érvelt azzal a törvényszék, hogy a törvényi szabályozásból az következik, hogy a jogalkotó elsődlegesen a választási eljárás, népszavazási kezdeményezések szabályos eljárását, szabályos rendjének megtartását védi és ezen keresztül másodlagosan a választói akaratot, hiszen az aláírásgyűjtő ívek vizsgálata során az adatok, aláírások formai vizsgálata megelőzi a népszavazási kezdeményezéssel érintett kérdés tartalmi vizsgálatát.

[40] Értelemszerűen a BH 2017. 109. számú jogesetben is testet öltő, irányadó ítélkezési gyakorlat szerint – ahogyan arra a törvényszék megalapozottan hivatkozott – a Btk. 350. § (1) bekezdés d) pontja szerinti elkövetési forma szükségképpen feltételezi a hamis magánokirat készítését, felhasználását. A Kúria a fenti határozatában elvi érveléssel mondta ki, hogy az ajánlóíven hamis adatok feltüntetése, az eredeti aláírás aláhamisítása egyben a hamis magánokirat készítését is jelenti, a fenti jogszabályhelybe ütköző bűncselekmény nem is valósulhat meg másként, mint a Btk. 345. § szerinti hamis magánokirat felhasználásával. Azonban az állandó ítélkezési gyakorlat szerint amikor egyes törvényi tényállások több jogi tárgy számára is védelmet biztosítanak, és így módon az egyes magatartások szükségképpen megfelelnek mindkét törvényi tényállásnak, a konszumpció elve alapján a halmazat kizárt, magyarán a „többben a kevesebb benne van”, ezért a vádlott cselekménye nem a Btk. 345. §-a szerinti hamis magánokirat felhasználásának vétségeként, hanem a Btk. 350. § (1) bekezdés d) pontjába ütköző és aszerint minősülő választás rendje elleni büntettnek minősül.

[41] A fentiek alapján a törvényszék helyesen minősítette a vádlott tényállásban írt cselekményét, melyet a törvény három évig terjedő szabadságvesztéssel rendel büntetni.

[42] A büntetés enyhítésére irányuló védői fellebbezés nem alapos.

[43] A törvényszék a büntetéskiszabási körülményeket helyesen tárta fel. Okszerűen rótt a vádlott terhére, hogy a büntetőeljárás hatálya alatt állt a cselekmény elkövetésekor, mint ahogy azt is indokoltan értékelte súlyosító körülményként, hogy a hasonló módon megvalósuló választási bűncselekmények minden önkormányzati és országgyűlési választás évében, így 2018-ban is elszaporodtak.

[44] A védő által hivatkozott büntetlen előéletet és az időmúlást a törvényszék számba vette enyhítő körülményként és kellő súllyal értékelte. Olyannyira, hogy a vádlott terhére rótt cselekmény csekélyebb tárgyi súlya mellett ezekre tekintettel szabott ki a vádlottal szemben a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazásával a Btk. 47. §-a szerinti közérdekű munkát,

melynek mértéke a törvényi kereteken belüli és megfelelően alkalmas az ítéltábla szerint is a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok elérésére.

[45] Nem osztotta a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyésznek a lefoglalt bűnjelekre vonatkozó elsőbírői rendelkezést kifogásoló álláspontját.

[46] A Fővárosi Törvényszék helyesen döntött a lefoglalt aláírásgyűjtő ívek elkobzása helyett azok lefoglalásának megszüntetése és a egyébnek megsemmisítés végetti megküldéséről, figyelemmel arra, hogy azok kétségtelenül bűncselekmény elkövetésének eszközéül szolgáltak, azonban azok a Btk- 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján nem lehetnek elkobzás tárgyai, hiszen azokat a egyébnek az Nsztv. 24. § (4) bekezdése értelmében – ahogyan arra a törvényszék is utalt – meg kell semmisítenie.

[47] Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései is törvényesek.

[48] Fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – helyes indokainál fogva – helybenhagyta.

[49] A fellebbviteli bíróság a Be. 613. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárás során a kirendelt védő eljárásával kapcsolatosan felmerült bűnügyi költség viselésére.

Budapest, 2022. év október hó 13. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette s.k.
előadó bíró

Dr. Kertész Andrea s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 26.B.532/2020/43. számú ítélete 2022. év október hó 13. napján jogerős.

Budapest, 2022. év október hó 13. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

